

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

วัฒนธรรมกับพฤติกรรมที่ทวนกระแส
THE ANTI-CULTURAL BEHAVIOR

รับ
จรรณา
2544

เลขหม.....
เลขทะเบียน..... 44904
วัน, เดือน, ปี..... 15 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

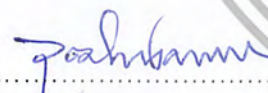

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

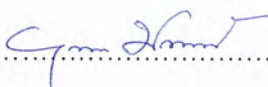
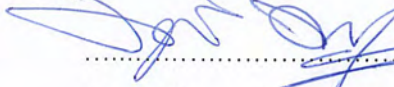
 กรรมการ (รองศาสตราจารย์เดชา วราขาน) กรรมการ (รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

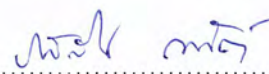
 กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนเสนี)

 กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา ฉันทังเพชร) กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

 กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์) กรรมการ (อาจารย์กันฉนา ดำใสภี)

 กรรมการ (อาจารย์วุฒิกกร คงคา) กรรมการ (อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ (อาจารย์ยุพา มหามาตร) กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ ศษาชิวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์อนุพงษ์ ศษาชิวะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่เฉพาะที่ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ วัฒนธรรมกับพฤติกรรมที่ทวนกระแส
THE ANTI – CULTURAL BEHAVIOR

ชื่อ นางสาว วรรณมา ตั้งแสงประทีป

สาขาวิชา ภาพพิมพ์

ภาควิชา วิชาศิลปะ

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2544

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ อนุพงษ์ วิชาชีวะ

บทคัดย่อ

ในทุกชนชาติเผ่าพันธุ์ย่อมมีวัฒนธรรมการดำรงชีวิต วัฒนธรรมนิยมและประเพณีประจำท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม นับตั้งแต่มนุษย์ทุกคนเกิดมาจวบจนกระทั่งเสียชีวิตจะมีโอกาสสัมผัสกับพิธีการและพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งอดีตนั้นพิธีอะไรก็ตามผู้ประกอบและผู้ร่วมถือว่าสิ่งที่กำลังทำนั้นศักดิ์สิทธิ์ แต่ปัจจุบันได้สูญเสียความรู้สึกดังกล่าวไปมากแม้ยังคงประกอบพิธีกรรมอยู่แต่ก็สูญเสียความสำคัญอันลึกซึ้งไปอย่างสิ้นเชิง โดยคำนึงถึงแต่รูปแบบการปฏิบัติเท่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นที่มาซึ่งพื้นฐานที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกโดยสื่อผ่านแนวความคิดเกี่ยวกับการที่ผู้คนในสังคมมีพฤติกรรมที่ทวนกระแสวัฒนธรรมที่เชื่อว่าพิธีกรรมเป็นสิ่งที่ดีงามและศักดิ์สิทธิ์ก็กลายมาเป็นเพียงสิ่งที่จะต้องกระทำให้ผ่านไปโดยไม่ใส่ใจถึงความหมายที่แท้จริง อีกทั้งยังเปรียบเป็นเครื่องมือสำหรับบงกชหน้าที่ใช้ปกปิดซ่อนเร้นการกระทำที่ไม่ดีงามโดยหวังผลเพียงเพื่อให้สังคมยอมรับ ซึ่งข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากธรรมเนียมประเพณีชาวจีนนำมาใช้ในงานเพราะข้าพเจ้าเป็นคนไทยที่มีเชื้อสายจีนและได้สัมผัสกับพิธีต่าง ๆ เหล่านี้มาตลอด รวมถึงเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าพบเห็นและได้สัมผัสจากคนใกล้ชิดในสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ส่งผลทางความคิดที่จะแสดงออกถึงเรื่องราวที่มีผลกระทบต่องิตใจ สื่อเป็นผลงานโดยหยิบยกพิธีแต่งงานมาแสดงออกในลักษณะประชดประชัน เสียดสีให้สัญลักษณ์ในพิธีกรรมของวัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อมโยงเนื้อหาในงาน ในรูปแบบเหมือนจริงผ่านกระบวนการทางศิลปะด้วยเทคนิคและวิธีการภาพพิมพ์โลหะจำนวน 4 ชิ้น ได้มีการวิเคราะห์ผลงานเพื่อแทนค่าความหมายโดยสื่อผ่านทัศนธาตุทางศิลปะคือ จุด เส้น สี น้ำหนัก ที่ว่าง และพื้นผิว เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและแนวความคิดสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้ารู้สึกและตระหนักดีว่าการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปกรรมเป็นสิ่งหนึ่งที่จะสามารถสื่อถึงเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการเสนอได้อย่างดี ในผลงานข้าพเจ้านั้นสามารถแสดงทัศนคติ โดยผ่านแนวความคิด กระบวนการสร้างสรรค์ ตลอดจนมีการพัฒนาการแก้ปัญหา ระหว่างปฏิบัติจนผลงานสำเร็จได้ด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ อาจารย์ อนุพงษ์ คชาชีวะ ที่ให้คำปรึกษาชี้แนะในการดำเนินงานศิลปนิพนธ์
ในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้มอบวิชาความรู้ทาง
ด้านศิลปะแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงคุณบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิด ให้กำลังใจและอิสระ
ทางการศึกษา เสมอมา

ขอขอบคุณ ร้านสุวรรณไทย

ร้านศรีสมบุญพาณิชย์

ที่อนุญาตให้ข้าพเจ้าถ่ายภาพเพื่อเป็นข้อมูลที่สำคัญในการดำเนินงานศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	7
แนวความคิดสร้างสรรค์	8
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	9
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	9
กระบวนการสร้างงานจริง	21
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	24
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	24
การจัดองค์ประกอบ	31
5 บทสรุป	34
บรรณานุกรม	35
ผลงานศิลปะ	36
ประวัติผู้เขียน	41

บทที่ 1

บทนำ

“พิธีกรรมเป็นเสมือนวัฒนธรรมอย่างหนึ่งสามารถน้อมนำให้คนที่ไม่มีพื้นฐานหรือภูมิหลังหลากหลายได้มีโอกาสเข้าสู่สัจธรรมที่แท้ได้ เพราะเรื่องพิธีกรรมนั้นในหลายกรณีเป็นสัญลักษณ์ที่มีเนื้อหาสาระสำคัญแฝงไว้ หากผู้ปฏิบัติไม่หลงติดกับพิธีกรรมที่โดยสนใจแต่เฉพาะเปลือกนอก โดยที่ไม่สนใจถึงแก่นแท้ของหลักสำคัญที่แท้จริง ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินชีวิตมีคุณค่าและมีความสุขมากขึ้นความสำคัญของโครงการ”¹

ความสำคัญของโครงการ

ในอดีตผู้คนในสังคมมีการทำพิธีหลากหลายอย่าง แต่ในปัจจุบันนี้มีพิธีกรรมหลายอย่างสูญหายไปกับสภาพสังคมปัจจุบันหรือแม้บางพิธีกรรมที่ยังปฏิบัติอยู่ก็สูญเสียความสำคัญอันลึกซึ้งไปซ้ำพเจ้าจึงต้องกระเสาะกระแสะถึงผู้คนในสังคมยุคปัจจุบันที่มีทัศนคติเกี่ยวกับพิธีกรรมเปลี่ยนไป จากเคยคิดว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ กลายเป็นแค่เพียงสิ่งที่จะต้องทำให้ผ่านไป หรือใช้เป็นเพียงสิ่งปกปิดซ่อนเร้นการกระทำที่ไม่ดีงามโยไมใส่ใจและเข้าใจถึงหลักสำคัญ ตามที่บรรพบุรุษยุคก่อนได้สอดแทรกความหมายสัจธรรมมาเพื่อเป็นกุศโลบาย ในการดำเนินชีวิตก่อให้เกิดความดีงามในสังคมให้แก่ผู้คนรุ่นหลัง เพื่อจะสืบสานต่อโดยยังคงรักษาความหมายอันสำคัญเหล่านั้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อต้องการแสดงถึงวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปจากอดีตที่ผู้คนมีความเชื่อว่าพิธีกรรมเป็นสิ่งดีงามและศักดิ์สิทธิ์ กลายเป็นเพียงสิ่งที่จะต้องกระทำให้ผ่านไปโดยไม่ใส่ใจถึงความหมายอันแท้จริงถึงแม้ว่าจะยังคงประกอบพิธีเหล่านั้นอยู่แต่ก็ไร้ความหมายอย่างที่เคยเป็นในอดีตอย่างสิ้นเชิง

2. แสดงถึงพฤติกรรมของคู่แต่งงานในยุคปัจจุบันที่เข้าพิธีแต่งงานเพื่อต้องการปกปิดความไม่ดีภายในตัวตนหรือเพื่อต้องการแสดงตนว่าเป็นคนดีเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น การจัดงานเลี้ยง พิธีใหญ่โตเพื่อแสดงถึงความร่ำรวยของผู้จัดงานหรือแต่งงานเพราะปกปิดความผิดปกิตของตนเอง เช่นการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ บางคู่ที่แต่งงานกันไปเป็นเวลานานฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจมี

พฤติกรรมนอกใจสามีหรือภรรยาของตนเอง ทั้งที่ในตอนแรกที่เข้าพิธีแต่งงานทั้งคู่ได้ให้คำสัตย์ คำสาบานว่าจะร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน

3. เพื่อระลึกถึงความดีงามของวัฒนธรรมในอดีตซึ่งบรรพบุรุษได้สร้างสรรค์การใช้พิธีกรรมแฝงแนวคิดต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตเพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้ความเป็นมงคลและความสุข

ขอบเขตของโครงการ

1. เนื้อหาเป็นเรื่องราวความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมยุคนี้ ที่แสวงหาใช้ความดีงามของพิธีกรรมมาเป็นสิ่งปิดบังตัวตนที่แท้จริงโดยนำสัญลักษณ์ทางพิธีกรรมมาจัดวางในรูปแบบของการประชดประชัน

2. ผลงานเป็นแนวสร้างสรรค์ในลักษณะเหมือนจริง (Realistic) ซึ่งนำมาจัดวางองค์ประกอบจากจินตนาการส่วนตัว

3. กรรมวิธีการสร้างสรรค์ภาพพิมพ์โลหะ

4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น

4.1 วิชาหล่ม ขนาด 95 x 100 เซนติเมตร

4.2 วิชาจำแลง ขนาด 95 x 100 เซนติเมตร

4.3 แต่งกับเงิน ขนาด 95 x 100 เซนติเมตร

4.4 วิชาหวิวาญ ขนาด 95 x 100 เซนติเมตร

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

ในทุกชนชาติเผ่าพันธุ์ย่อมที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีประจำท้องถิ่น ที่มีความใกล้เคียงหรือแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมของตนเอง นับตั้งแต่มนุษย์ทุกคนเกิดมาจวบจนกระทั่งเสียชีวิต จะมีโอกาสได้สัมผัสกับพิธีกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น การรับขวัญเมื่อแรกเกิด การแต่งงาน และงานศพ ที่ได้กระทำสืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษจนถึงยุคปัจจุบัน

ซึ่งอดีตนั้นพิธีกรรมอะไรก็ตามผู้ประกอบพิธีกรรมและผู้ร่วมถือว่าสิ่งที่กำลังทำนั้นศักดิ์สิทธิ์ แต่ในยุคปัจจุบันนี้ได้สูญเสียความรู้ดังกล่าวไปมาก แม้จะยังประกอบพิธีกรรมอยู่แต่ก็ไร้ความหมายที่เคยเป็นอย่างสิ้นเชิงโดยคำนึงถึงแต่รูปแบบการปฏิบัติเท่านั้น

สมัยก่อนเวลาที่ตื่นขึ้นมาสวดมนต์ไหว้พระหรือทำพิธีละหมาดไม่ว่าจะทำที่บ้านหรือที่วัด มัสยิด ก็กระทำเพราะต้องการเตือนสติตนเอง เพื่อน้อมนำจิตใจเข้าสู่ความดีระลึกถึงสิ่งที่เคารพนับถือ เช่น พระพุทธเจ้า ท่านนบีโมฮัมหมัด พระผู้เป็นเจ้าหรือบรรพบุรุษที่ล่วงลับ จนถึงทุกวันนี้ก็ยังคงสวดมนต์ไหว้พระก่อนเข้าห้องเรียนหรือไหว้พระก่อนเปิดพิธีการสำคัญต่าง ๆ แต่พิธีเหล่านี้ไม่ได้มีความหมายอะไรมากไปกว่าสิ่งที่จะต้องทำให้แล้วเสร็จไปเท่านั้น

ในสังคมยุคปัจจุบันพิธีกรรมที่ทำแล้วช่วยเตือนสติให้เห็นถึงความสำคัญและบุญคุณของสรรพสิ่งที่ช่วยให้ชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข คือ ข้าวปลาอาหาร ต้นไม้ แม่น้ำลำธาร ได้มีความสำคัญลดน้อยลง ในอดีตอย่างน้อยที่สุดจะมีพิธีกรรมขอบคุณหรือตอบแทนสิ่งที่ช่วยให้ชีวิตอยู่อย่างปกติสุข ไม่ว่าจะเป็นพิธีขอบคุณพระเจ้าหรือและพิธีเซ่นไหว้บรรพบุรุษของชาวจีน การตอบแทนผืนดิน ป่าไม้ หมายถึงพิธีกรรมที่เกี่ยวกับพระแม่คงคา พระแม่ธรณี พระแม่โพสพ ทุกวันนี้แม้ยังไม่เลิกปฏิบัติก็ปฏิบัติโดยกลายเป็นเทศกาลของความสนุกสนาน หรือเพื่อแสดงออกถึงการแสดงว่าตนเป็นผู้หนึ่งที่เป็นคนดี และปฏิบัติได้ตามแนวทางที่บรรพบุรุษต้องการและเป็นที่ยอมรับทางสังคม เช่น พิธีแต่งงาน มีการเลี้ยงพระ เลี้ยงเพื่อน ญาติมิตรตามโรงแรมที่หรูหรา จัดกันอย่างฟุ่มเฟือย การจัดงานเดือนสิบ การจัดงานบวช พิธีกรรมเหล่านี้ยังคงมีความหมายอื่น นอกจากแสดงความรำรวยของผู้จัดงานดังกล่าว หรือการที่บุคคลบางกลุ่มนิยมทำบุญบริจาคเงินทองมากมายให้กับวัดหรือสาธารณกุศลเพียงเพื่อให้ตนเองเป็นผู้มีฐานะ หรือผู้ใดทำบุญบริจาคเงินน้อยก็จะถูกดูถูกเหยียดหยาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าคิดว่าปัจจุบันนี้มีความเสื่อมทางด้านความคิดต่อสิ่งที่เคยมีความสำคัญ มาเป็นสิ่งที่ไม่มีความสำคัญ จนในที่สุดผู้คนในสังคมก็อาจจะล้มเลิกการปฏิบัติพิธีกรรมเหล่านั้นไปในที่สุด

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากธรรมเนียมประเพณีของชาวจีนมาใช้ในงาน เพราะข้าพเจ้าเป็นคนไทยที่มีเชื้อสายจีน และสัมผัสกับพิธีเหล่านั้นมาตลอด ซึ่งบรรพบุรุษชาวจีนสร้างสรรค์ขนบธรรมเนียมเหล่านี้เพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลในการดำเนินชีวิต โดยสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในพิธีกรรมมาสื่อถึงความหมายที่ดีงาม เช่น การเริ่มต้นชีวิตใหม่ ความสำเร็จ ความสมปรารถนา ซึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้บ่งบอกถึงการให้กำลังใจลูกหลานในการทำความดี แฝงแนวคิดในการดำเนินชีวิต

บางธรรมเนียมพิธีจะมีความเกี่ยวข้องกับพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ เพราะมีพิธีกรรมทางศาสนา บางธรรมเนียมอาจมีพิธีทางกฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงมีการวางกฎสำคัญในการปฏิบัติมากมาย ซึ่งแนวความคิดเหล่านี้เป็นเพียงสิ่งชี้แนะแนวทางเท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะนำธรรมเนียมคำสั่งสอนเหล่านั้นมาใช้ได้สมบูรณ์เพียงใด

ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยกพิธีการบางพิธี เช่น พิธีแต่งงาน ที่ในปัจจุบันมีคู่แต่งงานหลายแบบที่ไม่สามารถประดับประดาชีวิตแต่งงานไปได้ตลอด สำหรับบางคู่เข้าพิธีแต่งงานเพราะถูกบังคับจับคู่ให้แต่งงานด้วยเกณฑ์ของบรรพบุรุษ เช่น ชนชั้นทางสังคม วรรณะ พื้นฐานทางเศรษฐกิจและศาสนา

หลายคู่การรักกันในครั้งแรก เกิดจากการสร้างภาพพจน์เพื่อให้ตนเองเป็นผู้ที่สมบูรณ์แบบและเมื่อทั้งคู่ตกลงร่วมชีวิตการแต่งงาน กาลเวลาอาจทำให้ภาพพจน์ที่ปกปิดไว้ปรากฏ บางคู่สามารถยอมรับความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นได้ แต่สำหรับบางคู่อาจต้องเลิกกันไปไปในที่สุด

ส่วนหนึ่งของคู่แต่งงาน คู่บ่าวสาวแต่งงานกันด้วยความรัก แต่เมื่อแต่งงานกันไปนานแล้วอาจทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ต่อชีวิตคู่แต่งงานของตนเอง ซึ่งเป็นเพราะศีลธรรมและความอดทนที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตคู่ลดน้อยลง

ในปัจจุบันคู่แต่งงานบางคู่แต่งงานกันเพราะฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต้องการปกปิดตัวตนที่แท้จริง เช่น การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ผู้ชายมีจิตใจเป็นผู้หญิงหรือผู้หญิงมีจิตใจเป็นชาย แต่ใช้พิธีแต่งงานมาเป็นเครื่องมือบังหน้า เพราะต้องการการยอมรับจากสังคมหรือการที่ผู้หญิงส่วนหนึ่งต้องการแต่งงานกับคนที่มีฐานะร่ำรวยสนใจแต่เฉพาะเศรษฐกิจ ถึงแม้ว่าตนเองจะไม่ได้มีความรักให้กับชายคนนั้นก็ตาม นับวันโลกยิ่งละทิ้งความหมายและความสำคัญที่แท้จริงของพิธีกรรมให้เหลือน้อยลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงทำให้พบกับปัญหาหย่าร้างที่ตามมาภายหลัง ซึ่งมีแนวโน้มสถิติสูงขึ้นเรื่อย ๆ นั้นแสดงให้เห็นว่า การที่คู่บ่าวสาวเข้าพิธีแต่งงานประกอบพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์นี้อย่างครบถ้วนโดยให้คำสัตย์ อธิษฐานว่าจะรักกัน ร่วมทุกข์ ร่วมสุขกันตลอดชีวิตนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งยืนยันว่าจะจะไปตามนั้น หากธาตุแท้ภายในตัวตนไม่ได้รู้สึกเช่นนั้น ซึ่งเหมือนกับการสร้างใช้สิ่งที่ดีงาม และศักดิ์สิทธิ์ของพิธีกรรมเพื่อปิดบังความรู้สึกที่ซ่อนเร้น เปรียบได้กับการสวมหน้ากากเข้าหากัน

สิ่งของที่ใช้ในพิธีกรรมต่างๆ ในวัฒนธรรมจีนซึ่งเป็นที่มาแทนความหมายของสัญลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการหน้ากากเป๊ะยิมและหมวยยิม ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมอนแต่งงาน

ต้นเซียงไฉ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าพบเห็นรวมถึงสัมผัสจากคนใกล้ชิดบิดา-
 คนที่มีทัศนคติและการกระทำต่อพิธีกรรมและพิธีการอันมีความสำคัญในลักษณะที่ใช้ความศรัทธา
 สิทธิและความดีงามเหล่านั้นมาเป็นเครื่องมือสำหรับปกปิดตัวตนหรือแสดงตนว่าเป็นคนดีเพียง
 เพื่อให้สังคมยอมรับทั้งที่ภายในจิตใจได้สำนึกของคนเหล่านั้นไม่ได้รู้สึกเช่นนั้น

พิธีแต่งงานตามประเพณีจีน

การข้ามสะพานงูเด็กในพิธีงานศพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

วัฒนธรรมนั้นมีอิทธิพลอยู่เหนือความเป็นจริงในสังคมยุคปัจจุบัน แต่เมื่อมองอีกด้านหนึ่ง จะเห็นได้ว่าพิธีการต่าง ๆ ในวัฒนธรรม เปรียบเหมือนเครื่องมือที่ใช้ปกปิดซ่อนเร้นการกระทำที่ไม่ดีงามโดยหวังผลเพียงเพื่อให้สังคมยอมรับ การสร้างใช้สิ่งดีงามและศักดิ์สิทธิ์ของพิธีการมาเป็นสิ่งปกปิดตัวตนที่แท้จริง ก็เสมือนเป็นการสวมหน้ากากที่พร้อมจะมีรอยยิ้มได้ตลอดเวลา ข้าพเจ้าสื่อผ่านประชดประชันความเป็นจริงที่เกิดขึ้นโดย ใช้สัญลักษณ์ในพิธีการของแต่ละวัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อมโยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานภาพร่าง โดยอาศัยรูปทรงที่มีอยู่ในวัฒนธรรมจีนซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้ในพิธีกรรม นำมาแทนค่าความหมายต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาในรูปแบบงานในลักษณะเหมือนจริง (Realistic)

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 6

ภาพร่างชุดที่ 1

ประกอบด้วยภาพร่างย่อยทั้งหมด 6 ชิ้น เสนอถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพิธีการแต่งงานโดยใช้รูปทรง ตึกตาจีนชายหญิง เป็นส่วนสำคัญเพื่อสื่อถึงคู่แต่งงานประกอบด้วยรูปทรงของสิ่งของที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายในพิธีกรรมคือ หมอนแต่งงาน ต้นเทียนไฉ่ มีความหมายว่าภรรยา หลวง หน้ากากแป๊ะยิ้มและหมวยยิ้ม เปรียบเสมือนการแสวงได้หน้ากากที่มีรอยยิ้มเข้าหากันโดยไม่ทราบถึงภายใต้หน้ากากนั้นว่า มีสีหน้าเป็นอย่างไรหรือภาพที่มีหมอนแต่งงาน 2 ใบ แต่ในภาพมีคน 3 คน โดยผู้ชายอยู่กลางภาพและผู้หญิงอยู่ด้านข้างทั้ง 2 ด้าน ชายและขวาโดยผู้อยู่ด้านขวาถือต้นเทียนไฉ่ ที่แสดงว่าตนเองเป็นภรรยาหลวง สื่อถึงการที่ผู้ชายมีภรรยาเพิ่มอีกคนแม้ว่าทั้งคู่จะเข้าพิธีแต่งงานกันแล้วก็ตาม

โครงสร้างของภาพเป็นสิ่งที่ไม่สดใส เพื่อแสดงถึงบรรยากาศที่เศร้าหมองสื่อถึงความทุกข์ของคู่แต่งงานโดยเน้นการแสดงสีหน้าของฝ่ายหญิงอยู่ในน้ำหนักที่เข้มและใช้พื้นผิวที่เป็นคราบและร่องรอยบางๆ คลอบคลุมอยู่รอบตัวหรือใบหน้า ส่วนฝ่ายชายจะอยู่ในน้ำหนักที่อ่อนและแสดงสีหน้าที่ยิ้มแย้มมีความเกลี้ยกล่อม การทำภาพร่างในชุดที่ 1 นี้ การเริ่มต้นหาข้อมูลซ้ำๆ เจ้ายังขาดประสบการณ์ในการเลือกรูปทรงที่จะนำมาแทนค่าความหมายต่าง ๆ จึงมีการใช้รูปทรงเดิมซ้ำกันในหลายชิ้น เพียงแต่ย้ายการจัดวางองค์ประกอบเพียงเล็กน้อย ภาพร่างทั้งหมดจึงไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสื่อเป็นเรื่องราวเดียวกันทั้งหมด ยกเว้นในภาพร่างขั้นที่ 5 และ 6 ที่มีการปรับเปลี่ยนรูปทรงที่นำมาใช้จากหน้ากากแป๊ะยิ้มและหมวยยิ้ม เป็นตึกตาชายหญิงจีน โดยรวมจัดวางองค์

ประกอบเป็นลักษณะการเล่าเรื่องมากเกินไป สัญลักษณ์บางอย่างที่นำมาใช้ไม่มีความหมายที่ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นสากล เช่น ต้นเทียนไข คือ สิ่งที่ใช้ในพิธีแต่งงานซึ่งเจ้าสาวต้องเป็นผู้ถือขณะประกอบพิธีแต่งงาน สื่อถึงภรรยาหลวง โดยส่วนใหญ่ผู้น้อยคนที่จะทราบถึงความหมายนี้ ซึ่งก็จะทำให้ไม่ทราบถึงแนวคิดที่ข้าพเจ้าต้องการเสนอ

โครงสร้างนำหนักของภาพขาดความเข้มข้นเพราะภาพร่างทุกชิ้นจัดวางโดยเน้นการใช้พื้นที่ว่างมากเกินไป ทำให้ภาพขาดบรรยากาศที่จริงจังที่จะสื่อถึงเรื่องของวัฒนธรรม รูปทรงถูกตัดทอนมากไปหรือน้อยไปในบางชิ้นรูปทรงจึงไม่มีความสมบูรณ์ รายละเอียดของเสื้อผ้าชุดแต่งกายชายหญิงขาดความหลากหลายโดยเฉพาะรูปแบบและลวดลายซึ่งซ้ำกันในทุก ๆ ชิ้น

ภาพร่างที่นำไปขยายงานจริงคือ ชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 5 เพราะว่าภาพร่างชิ้นที่ 1 นั้น ได้ใช้สัญลักษณ์เป็ะยิ้มเป็นตัวสื่อถึงฝ่ายชายที่มีสีหน้าที่สดใสและ ยิ้มแย้มส่วนฝ่ายหญิงใช้สัญลักษณ์หมวยยิ้มแสดงสีหน้าที่มีความทุกข์อยู่ในน้ำหนักสีที่เข้มมีการจัดวางองค์ประกอบที่น่าสนใจกว่าภาพร่างอื่น ไม่แสดงออกในลักษณะเล่าเรื่องมากเกินไป แต่แสดงออกโดยใช้สีหน้าท่าทางของคนและบรรยากาศของภาพเป็นส่วนสำคัญในการนำเสนอ ส่วนภาพร่างชิ้นที่ 5 นั้นมีความน่าสนใจในการสื่อถึงเรื่องราวคือแสดงถึงคู่บ่าวสาวที่กำลังเข้าพิธีแต่งงานโดยฝ่ายชายสวมชุดเหมือนฝ่ายหญิงและแต่งหน้าจัดกว่าฝ่ายหญิงหมายถึงการที่ฝ่ายชายแต่งงานเพราะต้องการปกปิดความผิดปกติของตนเองคือเป็นผู้ที่มีจิตใจเบี่ยงเบนทางเพศ โครงสร้างมีสีสันมากขึ้นแต่ยังคงอยู่ในบรรยากาศที่เศร้าหมอง ซึ่งทั้ง 2 ภาพนี้ใช้สัญลักษณ์ในการนำเสนอไม่ซ้ำกันและมีการแสดงออกที่ชัดเจนและตรงกับเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออก

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 3

ภาพร่างขั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 ประกอบด้วยภาพร่างทั้งหมด 4 ชิ้น โดยเสนอเรื่องราว 2 เรื่อง คือเรื่องแรก เกี่ยวกับการที่ผู้หญิงบางส่วนในปัจจุบันนี้มักมีความสนใจและอยากแต่งงานกับผู้ชายที่มีฐานะ ร่ำรวย ซึ่งฝ่ายหญิงจะเป็นผู้ที่เสนอตัวโดยไม่มีความละอายใจ ส่วนอีกเรื่องคือ ผู้ชายที่มีฐานะดีมักจะทอดทิ้งภรรยาของตนเองและนิยมไปมีภรรยาบ่อย

โดยข้าพเจ้าใช้สัญลักษณ์รูปทรงแป๊ะยิ้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เขียนได้เห็นเว็บไซต์นี้ขอสงวนสิทธิ์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และหมวยยิ้มเป็นตัวสื่อถึงเรื่องราว โดยปรับเปลี่ยนหน้ากาทำให้มีลักษณะท่าทางที่แตกต่างไปจากภาพร่างชุดที่ 1 ให้มีท่าทางการแสดงออกที่หลากหลาย

โครงสีของภาพมีลักษณะเหมือนกับภาพร่างชุดที่ 1 คือเป็นโครงสีที่ไม่สดใสเน้นเรื่องของน้ำหนักขาวจัดของพื้นที่ว่าง และดำจัดมากขึ้นและการแสดงพื้นผิวของคราบ ร่องรอย เพื่อสื่อถึงบรรยากาศที่เศร้าหมอง ในภาพร่างชุดที่ 2 นี้ ได้เพิ่มเติมสัญลักษณ์ของรูปทรงวงเงินทอง รูปทรงเด็กชายหญิงจีน เพื่อสอดคล้องกับแนวความคิดที่แสดงถึงผู้ชายที่มีฐานะร่ำรวยถือเงินทองทอง และผู้หญิงที่แต่งงานมานานจนมีลูกมักจะถูกสามีตนเองทอดทิ้ง นำเงินไปให้ผู้หญิงคนอื่นปรับเปลี่ยนชุดแต่งกายชายหญิงให้เป็นชุดจีนโบราณและเพิ่มเติมลวดลายในชุดให้มีความสวยงามและหลากหลายเพื่อเพิ่มเสน่ห์และบ่งบอกถึงวัฒนธรรมในงานให้มีความน่าสนใจมากขึ้นกว่าในภาพร่างชุดที่ 1 ในภาพร่างชุดนี้แก้ปัญหาจากภาพร่างชุดที่ 1 ในบางส่วนคือการใช้พื้นที่ว่างลดน้อยลงให้เหมาะสมกับโครงสร้างโดยรวมของแต่ละภาพแต่ยังมีบางชิ้นที่ยังมีปัญหานี้อยู่คือชิ้นที่ 3 และ 4 ค่าน้ำหนักมีความชัดเจนมากขึ้น ในส่วนที่เป็นน้ำหนักดำมีค่าน้ำหนักที่เข้มจัดทำให้ภาพร่างมีความสมบูรณ์และมีการแสดงบรรยากาศได้ตรงกับแนวความคิด

ภาพร่างที่นำไปขยายงานจริงคือ ชิ้นที่ 1 เพราะว่าชิ้นนี้มีการจัดวางองค์ประกอบและน้ำหนักได้สมบูรณ์มากกว่าภาพร่างชิ้นอื่น การแสดงออกของสัญลักษณ์รูปทรงทุกรูปทรงสามารถสื่อถึงเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ และเรื่องราวในภาพมีความน่าสนใจ โดยรูปทรงที่นำมาใช้เป็นจุดเด่นคือรูปทรงผู้ชายสวมหน้ากากแป๊ะยิ้มแสดงถึงสีหน้าและอารมณ์ได้ตรงกับแนวความคิดซึ่งแฝงความเจ้าเล่ห์ไม่มีความจริงใจ การซ้ำสัญลักษณ์รูปทรงหน้ากาหมวยยิ้มให้มีท่าทางและใบหน้ามีความหลากหลายโดยแสดงสีหน้า เที่ยงชวนให้ผู้ชายที่ร่ำรวยมาสนใจเป็นการแก้ปัญหาของการใช้พื้นที่ว่างไม่ให้มีมากเกินไป และทำให้เนื้อหาในภาพมีความหลากหลาย บรรยากาศโดยรวมของภาพใช้ค่าน้ำหนักขาวจัด และดำจัด ที่มีความเหมาะสมจัดวางได้มีความน่าสนใจ มีบรรยากาศที่แปลกไปจากภาพร่างในชิ้นอื่น

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 ประกอบด้วยภาพร่างทั้งหมด 4 ชิ้น ภาพร่างชุดนี้ใช้รูปทรงของหน้ากากหมวยยิ้มเป็นส่วนสำคัญในการเสนอเรื่องราว โดยเพิ่มเติมรูปทรงหุ่นกระบอกผู้ชายที่หลากหลายหน้าตา ใช้รูปทรงหมอนแต่งงาน แผ่นติดเครื่องประดับรูปหัวใจผ้ามางานแต่งงานมาประกอบ โดยเสนอเรื่องราว 3 เรื่องราวเกี่ยวกับผู้หญิงในปัจจุบันที่แม้ว่าจะแต่งงานมีครอบครัวแล้ว แต่ยังคงปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมโดยคิดมีสามีใหม่หรือแอบสนใจผู้ชายคนอื่น ส่วนอีกเรื่องคือ การที่พ่อแม่บังคับลูกให้คลุมถุงชน ซึ่งข้าพเจ้าใช้รูปทรงของหุ่นกระบอกเป็นตัวเสนอเรื่องราวนี้ ส่วนเรื่องสุดท้าย ผู้ชายที่แต่งงานแล้วยังมีความสนใจแอบมองผู้หญิงอื่นอยู่ สัญลักษณ์ที่นำมาใช้ในภาพเป็นรูปทรงที่แฝงความหมายไว้ เช่น หุ่นกระบอกจีนหมายถึงมนุษย์ที่ถูกบังคับด้วยจารีตประเพณีต่าง ๆ มีมีมาในอดีต เช่น การถูกพ่อแม่บังคับให้แต่งงาน หรือการแทนค่าของสิ่งที่ไม่มีชีวิตจิตใจเป็นเหมือนสิ่งที่คุณผู้หญิงมีมุมมองว่าเป็นของเล่น เมื่อชอบก็จะนำมาเล่นและเมื่อเบื่อหน่ายก็จะไม่สนใจ รูปทรงหน้ากากหมวยยิ้มนั้นได้แทนค่าถึงผู้หญิงที่แต่งงานแล้วแต่ยังแอบไปสนใจผู้ชายอื่น แต่ไม่สามารถประพฤติตนกรีก่อนกรอยได้ เพราะถูกจำกัดไว้ด้วยวัฒนธรรมการแต่งงานที่ใช้เป็นสิ่งบังคับ

บรรยากาศโดยรวมของภาพยังคงเน้นน้ำหนัก ขาวจัดและดำจัด และเน้นการแสดงออกของรูปทรงมากขึ้นตัดทอนพื้นที่ว่างสีขาวออกบางส่วนให้รูปทรงเข้ามาแทนที่ ใช้สีสันที่สดใสเพียงเล็กน้อย เพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมจีน ในภาพร่างชุดที่ 3 นี้ โดยรวมทุกชิ้นมีการจัดวางองค์ประกอบที่มีความสมบูรณ์ในทุกส่วน การให้ค่าน้ำหนักขาวจัด – ดำจัด การสร้างบรรยากาศ การใช้พื้นผิวเพื่อแสดงคราบและร่องรอย ทุกอย่างจัดวางได้อย่างกลมกลืนและเหมาะสมกับเรื่องราวในภาพ การใช้สัญลักษณ์แทนค่ารูปทรงมีความหลากหลาย การแสดงสีหน้ามีความชัดเจนและไม่ซ้ำกันในแต่ละชิ้นมากเกินไป แนวความคิดของทุกชิ้นเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ และไม่เหมือนกับภาพร่างชุดที่ผ่านมา ซึ่งนับจากภาพร่างชุดที่ 1 จนถึงชุดที่ 3 นั้นได้เริ่มต้นมีการพัฒนาทั้งแนวความคิดและการจัดวางองค์ประกอบได้อย่างสมบูรณ์และเป็นขั้นตอนตัดทอนและเลือกใช้สัญลักษณ์ที่เหมาะสม เมื่อถึงในภาพร่างชุดนี้จึงเป็นการแสดงถึงภาพร่างที่มีความสมบูรณ์มากที่สุดทุกชุดที่ผ่านมา

ภาพร่างที่นำไปขยายคือ ภาพร่างชิ้นที่ 3 เพราะว่าภาพร่างชิ้นนี้เสนอเรื่องราวที่น่าสนใจไม่ซ้ำกับภาพร่างในชุดที่ผ่านมาและใช้สัญลักษณ์ที่เป็นส่วนสำคัญจากหน้ากากเป๊ะยิ้มมาเป็นหมวยยิ้ม ทำให้เกิดความหลากหลาย ใช้รูปทรงที่นำมาประกอบคือ หุ่นกระบอกซึ่งมีความแปลกไปจากเดิม ภาพนี้มีการจัดวางองค์ประกอบที่มีความสมบูรณ์มากกว่าในภาพร่างชิ้นอื่นในเรื่องของน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนัก คราบและร่องรอยไม่รุนแรงเกินไป เหมาะสมกับเรื่องราวบรรยากาศโดยรวม สามารถสื่อถึงความอิมคริม ความสลับแทนค่าความหมายของการทวนกระแสวัฒนธรรม ชุดแต่งกาย มีรายละเอียดที่สวยงาม น่าสนใจ โดยชุดแต่งกายของผู้หญิงซึ่งเป็นชุดสากลคือ ชุดที่ทำจากขนสัตว์ จะต้องปรับเปลี่ยนในงานจริงให้มีความหือหวมมากขึ้นเพื่อแสดงความขัดแย้งกับสัญลักษณ์อื่นที่นำมาประกอบซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหุ่นกระบอกจีน ซึ่งจะช่วยให้สื่อได้ตรงกับแนวความคิดและสมบูรณมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ที่พบเห็นและสัมผัสจากคนใกล้ชิด และรวบรวมภาพจากสถานที่ต่าง ๆ เช่น

- 1.1 ย่านการค้าเยาวราช
- 1.2 หนังสือประเพณีและวัฒนธรรมของจีน

2. สร้างภาพร่างงานศิลปะ โดยอาศัยรูปทรงที่มีอยู่ในวัฒนธรรมของจีน ซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้ในพิธีกรรมจีน นำมาแทนความหมายต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกออกมาในรูปแบบงานเหมือนจริง (REALISTIC)

3. การสร้างผลงานด้วยเทคนิคและวิธีการทางภาพพิมพ์โลหะ

อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องใช้สำหรับพิมพ์ดังนี้

- แผ่นสังกะสีกันหลัง (เพลทกันหลัง)
- กรดดินไนตริก
- น้ำยากันกรด หรือวานิช
- เหล็กปลายแหลม หรือ เข็มขูด (Needle)
- เครื่องมือฉลุ (Burnisher)
- กระดาษกาวน้ำ
- เทปกาว
- ทินเนอร์
- น้ำมันสน
- กระดาษทราย
- ผงซักฟอก
- ผงยางสน
- หมึกพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ
- ดินสอไข มิตรบุชชี เบอร์ 7,600
- กระดาษตากงาน
- สเปรย์
- กระดาษสำหรับพิมพ์
- กระดาษบุรื้อฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1. นำแผ่นสังกะสีกันหลังมาทาวานิชที่ผสมกับทินเนอร์ที่ด้านสังกะสี ส่วนด้านที่เป็นกันหลังให้เปิดเทปกาว แล้วตากให้วานิชแห้งสนิท
2. นำแบบร่างมาวางซ้อนลงบนเพลทกันหลังด้านที่เป็นสังกะสี โดยที่แบบร่างต้องกลับด้านขวาเป็นซ้ายแล้วเขียนลงไปตามรอย
3. นำเหล็กปลายแหลมมาขูดตามรอยให้ทะลุผ่านวานิชที่เคลือบไว้จนถึงสังกะสีตามภาพที่ร่างไว้จนเสร็จ
4. ผสมกรด 1 ขวดต่อน้ำ 15 ขวด
5. นำเพลทที่เขียนเสร็จมาแช่กรด แช่ทิ้งไว้ 20 นาที
6. นำเพลทขึ้นมาล้างให้สะอาด นำมาเพิ่มส่วนที่เป็นน้ำหนักของรูปทรงนั้น ๆ ด้วยการสานเส้นและการจุด เช่น ส่วนเงาของรูปของหน้ากากหรือเงาของรูปทรงผ้า
7. นำเพลทไปแช่กรดอีก 20 นาที
8. หลังจากได้เส้นและจุดของโครงสร้างทั้งหมดจึงเริ่มต้นทำเทคนิครีลิฟด้วยการใช้น้ำมันสนเช็ดวานิชออกตรงส่วนที่ต้องการให้ลึก เช่น ลวดลายของเสื้อผ้าหรือตัวหนังสือจีนและแต่งด้วยพู่กันขนาดต่าง ๆ แต่มีวานิชปิดหน้าเพลทให้ไม่ให้เกิดกัดส่วนที่ต้องการออก แล้วนำไปแช่กรดอีก 3-6 ชั่วโมง ตามความลึกที่ต้องการ
9. บางส่วนที่ต้องการให้เกิดน้ำหนักดำสุด ควรล้างวานิชส่วนนั้นออกแล้วพ่นสเปรย์โดยพ่นให้เกิดละอองเล็ก ๆ ลงบนหน้าเพลท แล้วนำไปแช่กรดประมาณ 10-15 นาที ให้ทำเช่นนี้ซ้ำประมาณ 2-3 ครั้ง
10. เมื่อสร้างน้ำหนักและพื้นผิวที่ต้องการเสร็จแล้ว นำมาล้างวานิชออกด้วยทินเนอร์หรือน้ำมันสน และแกะเทปกาวออกจากด้านหลังนำไปล้างด้วยผงซักฟอกอีกครั้ง ทิ้งไว้ให้แห้ง นำไปอุดหมึก ให้เต็มทั่วทั้งเพลทแล้วจึงนำกระดาษสมุดโทรศัพท์มาเช็ดออกให้สะอาด แล้วนำไปเข้าแท่นพิมพ์เพื่อรับรูปดูน้ำหนัก
11. นำเพลทมาสร้างหมึกพิมพ์ออกด้วยทินเนอร์หรือน้ำมันสนและล้างด้วยผงซักฟอกแล้วตามด้วยน้ำสะอาด ทิ้งเพลทให้แห้ง
12. นำยางสนแบบสำเร็จจำนวนประมาณ 1 กำมือ มาใส่ไว้ในกระดาษกรวยในตู้รอยยางสน นำเพลทที่ทิ้งไว้จนแห้งสนิทเข้าไปวางในตู้รอยยางสน ปิดตู้ให้สนิท กดสวิทไฟ มอเตอร์เป่าลม 3 ครั้ง ครั้งละประมาณ 3 วินาที ทำซ้ำเช่นนี้อีก 3 รอบ โดยทิ้งไว้รอบละ 20 นาที แล้วนำเพลทมาอย่างบนเตาไฟฟ้าที่ร้อน ให้ผงยางสนเปลี่ยนสีหรือติดกับเพลทสังกะสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. นำเพลทมาสร้างน้ำหนักด้วยดินสอไข โดยสร้างจากส่วนขาที่สูงก่อนแล้วไปหาส่วนที่ต่ำที่สุดนำไปแทรกที่ผสมใหม่ คือ 1 : 30 โดยแต่ละน้ำหนักมีเวลากำหนดดังนี้ 0.5 วินาที → 0.10 วินาที → 0.15 นาที → 0.30 นาที → 1.00 นาที → 1.30 นาที → 3.00 นาที → 7.00 นาที และ 25 นาที เป็นน้ำหนักสุดท้าย

14. เมื่อสร้างน้ำหนักเสร็จนำเพลทไปล้างแล้วพิมพ์รูปอีกครั้งเพื่อตรวจดูน้ำหนัก และแก้ไขเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ แล้วจึงเริ่มพิมพ์งานจริง

15. ขั้นตอนการพิมพ์งานจริง

15.1 อัดหมึกพิมพ์สีตามที่ต้องการลงบนเพลทให้ทั่วทั้งเพลท

15.2 ใช้สุมุดหน้าเหลือง (สุมุดโทวคัพท์) ชับหมึกให้เหลือน้อยที่สุด แล้วใช้กระดาษลอกลายเซตอีกครั้งให้สะอาด

15.3 เตรียมกระดาษ FABINO ที่จะพิมพ์โดยฉีบน้ำให้ชุ่มทั้งแผ่นและใช้กระดาษบรุษ์ซับน้ำ

15.4 เตรียมกระดาษบรุษ์ 5 แผ่น วางบนแท่นพิมพ์วางเพลทที่พร้อมจะพิมพ์ทับและนำกระดาษ FABINO คว่ำหน้าให้ด้านที่ฉีบน้ำทับบนเพลทแล้ววางกระดาษบรุษ์ทับอีก 5 แผ่น

15.5 วางแผนสักกะหลาดทับอีกครั้ง ปรับแทนพิมพ์ให้น้ำหนักตามความเหมาะสมจนจนสุดเพลท

15.6 ยกกระดาษพิมพ์ที่พิมพ์เสร็จไปวางบนกระดาษโดยใช้กระดาษกาวน้ำปิดทับ 4 ด้าน เมื่องานพิมพ์แห้งและเรียบดี จะได้งานพิมพ์ที่เสร็จสมบูรณ์

บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่นำมาประกอบกันเข้าเป็นรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิด อันได้แก่

จุด (Point) ทางเบื้องต้นที่สุดของการเห็น มีมิติเป็นศูนย์ไม่มีความกว้าง ความยาว ความลึก

เส้น (Line) คือ จุดที่ต่อกันในทางยาวหรือร่องรอยของจุดที่เคลื่อนที่ไป มีมิติเดียวคือความยาวทำหน้าที่เป็นขอบเขตของที่ว่าง ขอบเขตของสิ่งของ ขอบเขตของรูปทรง ขอบเขตของน้ำหนัก ขอบเขตของสี ขอบเขตของกลุ่ม รูปทรงที่รวมกันอยู่และเป็นแกนและโครงสร้างของรูปทรง

น้ำหนัก (Tone) คือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ว่างและบริเวณที่มีสีหรือความอ่อนแก่ของสี น้ำหนักให้ปริมาตรแก่รูปทรง และให้ความรู้สึกหรืออารมณ์ด้วยการประสานกันของตัวมันเอง

รูปแบบของที่ว่าง (Space) คือ ที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นให้มีรูปร่างขึ้นได้แก่ แผ่นของน้ำหนัก

สี (Colour) คือ ทัศนธาตุที่มีคุณลักษณะของทัศนธาตุทั้งหลาย รวมกันครบถ้วน คือ มีเส้น น้ำหนัก รูปแบบของที่ว่าง นอกจากนี้ยังมีคุณลักษณะพิเศษอีก 2 ประการ คือ ความเป็นสี ความจัดของสี

ลักษณะของผิว (Texture) คือ บริเวณพื้นผิวของสิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะต่างกันเมื่อสัมผัสจับต้อง เช่น หยาบ ละเอียต มัน ด้าน ขรุขระ เรียบ

บรรยากาศ (Atmosphere) คือการสร้างน้ำหนักและพื้นผิว แทนค่าความรู้สึกจากจินตนาการ

รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงหน้ากากเป๊ะยิ้มเป็นสิ่งสำคัญในวัฒนธรรมของชาวจีนเป็นสิ่งที่ใช้ในพิธีกรรมจะถูกนำมาใช้ในเทศกาลวันตรุษจีนเพียงปีละ 1 ครั้ง โดยมีความหมายทางสากลคือสื่อถึงความสุข ความมงคล เชื่อว่าผู้ใดหรือครอบครัวใดได้พบเจอในวันนี้จะได้รับความโชคดีไปตลอดปี

ดังนั้นการที่ข้าพเจ้าใช้รูปทรงคนสวมหน้ากากแป๊ะยิ้ม จึงสื่อว่าเป็นการใช้ความดีงามของวัฒนธรรม ความ ศักดิ์สิทธิ์ของพิธีกรรมมาเป็นเครื่องมือสำหรับบังหน้า ปิดบังตัวตนที่แท้จริงประกอบกับหน้ากากแป๊ะยิ้มนั้นมีสีหน้าที่มีรอยยิ้มตลอดเวลา จึงทำให้สามารถปิด บังหน้าตาที่แท้จริงซึ่งอยู่ภายใต้หน้ากากนั้น โดยหน้า กากแป๊ะยิ้มในผลงานชิ้นที่ 1 แทนค่าความหมายฝ่าย ชายซึ่ง เป็นฝ่ายสามีที่ใช้ชีวิตคู่การแต่งงานมานานและ เริ่มทอดทิ้งคู่แต่งงานโดยที่ตนเองไปมีความสุขนอก บ้านไม่สนใจและดูแลภรรยาตนเองดังเช่นในตอนแรก ที่แต่งงาน หน้ากากแป๊ะยิ้มในผลงานชิ้นที่ 3 แทนค่า ความหมายของผู้ชายที่มีฐานะร่ำรวยชอบที่จะมีภรรยา หลายคน

๒. รูปทรงหน้ากากหมวยยิ้มสื่อถึงเรื่องการใช้ความดีงาม ของวัฒนธรรมมาเป็นสิ่งบังหน้าเช่นเดียวกับหน้ากาก แป๊ะยิ้ม ซึ่งหน้ากากหมวยยิ้มอยู่ในผลงานชิ้นที่ 1, 3 และ 4 ในผลงานชิ้นที่ 1 แทนค่าความหมายของผู้ หญิงที่เป็นภรรยาถูกทอดทิ้งอย่างโดดเดี่ยว มีสีหน้าที่ มีความทุกข์หม่นหมอง และยังคงคอยปรนนิบัติร สามีตามหน้าที่ของแม่บ้าน

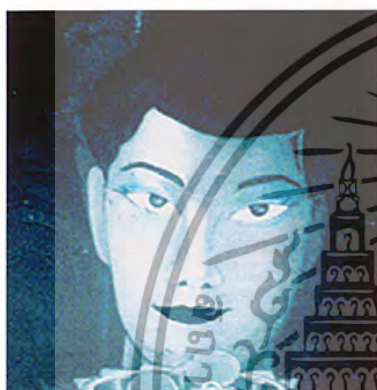

ในผลงานชิ้นที่ 3 แทนค่าความหมาย ผู้หญิงที่ ชอบและสนใจผู้ชายที่มีฐานะร่ำรวยโดยเลือกสนใจแต่ เฉพาะผู้ชายที่มีฐานะไม่ได้เลือกสนใจที่นิสัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในผลงานชิ้นที่ 4 แทนค่าความหมาย ผู้หญิงที่
แม้ว่าจะแต่งงานแล้วแต่ยังคิดสนใจผู้ชายอื่นอีกหลาย
คน

ค. รูปทรงตุ๊กตาผู้ชายแต่งหน้า แทนค่าความหมายของผู้
ชายที่เข้าพิธีแต่งงานเพราะต้องการปกปิดว่าตนเองมี
จิตใจเบี่ยงเบนทางเพศ จึงเสมือนเป็นการแต่งงานบัง
หน้าเพื่อต้องการให้สังคมยอมรับ

ง. รูปทรงตุ๊กตาผู้หญิงแต่งหน้าแทนค่าความหมายของ
ผู้หญิงที่เข้าพิธีแต่งงาน โดยที่ไม่รู้ว่าสามีตนเองมีพฤติ
กรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

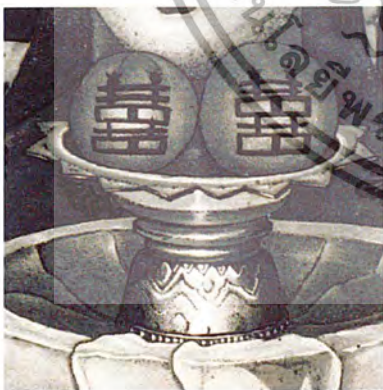
จ. รูปทรงหุ่นกระบอกจีนผู้ชาย แทนค่าความหมายผู้ชาย
ที่เปรียบเสมือนเป็นของเล่นไม่มีชีวิตจิตใจ

จ. รูปทรงภาคน้ำชาที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายถืออยู่ในผลงานชั้นที่ 1 และ 3 แทนค่าความหมายถึงสิ่งของที่ใช้ในประเพณีบัตรสามีหรือแสดงความเอาใจใส่ผู้ชายที่ตนเองสนใจ

ข. รูปทรงหมอนแต่งงานอยู่ในชั้นที่ 4 แทนค่าความหมายถึงการแต่งงาน คือการเริ่มต้นจะต้องอยู่ร่วมกัน ต้องนอนหมอนคู่กัน ซึ่งในผลงานมีหมอนแต่งงาน 4 ใบ แสดงถึงการคิดจะแต่งงานมากกว่า 1 ครั้ง

ค. รูปทรงพานแต่งงานอยู่ในผลงานชั้นที่ 2 แทนค่าความหมายถึงสิ่งของที่สำคัญและจำเป็นในพิธีแต่งงาน

ลักษณะพื้นผิว (Texture)

ก. คราบและร่องรอยอยู่ในผลงานชิ้นที่ 1, 3 และ 4 มีลักษณะเป็นคราบบาง ๆ แทนค่าความหมายของความเสื่อมสลายที่ไม่รุนแรงนัก เพื่อถึงเรื่องราวในลักษณะที่เศร้าหมอง

ข. ลวดลายของเสื้อผ้าอยู่ในผลงานชิ้นที่ 1-4 เกิดจากการสร้างงานในเทคนิคสีฟ คือการนำแม่พิมพ์ให้เป็นร่องลึกตามลวดลายต่าง ๆ ที่ต้องการ เมื่อนำแม่พิมพ์มาพิมพ์ในงานจริงลวดลายเหล่านั้นจะเกิดความนูน ทำให้เกิดเป็นพื้นผิวที่สามารถจับต้องได้

สี (Colour)

ก. สีแดงและสีชมพูของแก้มหน้าเป๊ะยิ้ม หมวยยิ้ม และดอกไม้ อยู่ในผลงานชิ้นที่ 1, 3, 4 แทนค่าความหมายถึงสีฉ่ำที่สื่อถึงวัฒนธรรมจีน

น้ำหนัก (Tone)

ก. น้ำหนักในผลงานชิ้นที่ 1 แทนค่าความหมายคือ น้ำหนักอ่อนสุดของภาพแสดงถึงบรรยากาศที่สดใส อิศระ อยู่รอบตัวรูปทรงผู้ชาย น้ำหนักที่เข้มสุดของภาพแสดงบรรยากาศที่เศร้าหมองครอบคลุมอยู่รอบรูปทรงผู้หญิง

ข. น้ำหนักในผลงานชิ้นที่ 2 แบ่งเป็น 2 ส่วนเท่ากัน เป็นส่วนพื้นหลังของภาพโดยแบ่งน้ำหนักของฝ่ายชายเข้มสุด แทนค่าความหมายถึงความคลุมเครือ การปกปิด ซ่อนเร้นพฤติกรรมบางอย่าง ส่วนน้ำหนักอ่อนที่สุดของภาพอยู่ในส่วนของฝ่ายหญิง แทนค่าความหมายของบรรยากาศที่เป็นปกติ น้ำหนักโดยรวมของภาพไม่แสดงถึงความสุขของก้าวเข้าพิธีแต่งงาน

ค. น้ำหนักในผลงานชิ้นที่ 3 น้ำหนักอ่อนสุดของภาพคือส่วนพื้นหลังของระยະหน้าภาพเพื่อต้องการแสดงความลึกลับของรูปทรงผู้ชายสวมหน้ากากแป๊ะยิ้ม ซึ่งเป็นสิ่งที่สื่อถึงเรื่องราวของภาพมากที่สุด น้ำหนักเข้มสุดของภาพอยู่ในส่วนระยະหลัง ต้องการแสดงบรรยากาศที่ขุ่นมัวแทนค่าความหมายของการอยู่รวมกันของผู้หญิงที่ไม่มีความจริงใจ สนใจผู้ชายที่มีฐานะร่ำรวย

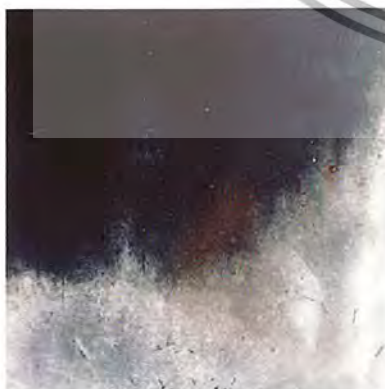
- ง. น้ำหนักในผลงานชิ้นที่ 4 แทนค่าความหมายน้ำหนักอ่อนสุดและเข้มสุด เป็นส่วนระยะหลังของภาพ เพื่อแสดงความสำคัญ ของรูปทรงที่อยู่ระยะหน้า เพื่อสร้างความเด่นให้กับรูปทรง ต้องการแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวในภ

พื้นที่ว่าง (Space)

- ก. พื้นที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 1-4 นั้นแทนค่าความหมายของอากาศในบรรยากาศที่กำลังแทรกซึมไปเพื่อเป็นตัวกำหนดรูปทรงและน้ำหนักทำให้เกิดความชัดเจนให้ภาพเกิดความกลมกลืน และเพื่อไม่ให้รูปทรงจัดวางแน่นเกินไป

บรรยากาศ (Atmosphere)

- อยู่ในผลงานชิ้นที่ 1-4 ซึ่งบรรยากาศโดยรวมของทุกชิ้น เกิดจากการสร้างน้ำหนักและพื้นผิว แทนความหมายถึง บรรยากาศที่ไม่สดใส อิมคริม ไม่ได้แสดงถึงวัฒนธรรมจีนที่มีสีสันตามความเป็นจริง เป็นบรรยากาศที่สร้างจากจินตนาการส่วนตัวตรงกับแนวความคิดที่ว่าด้วยการทวนกระแสวัฒนธรรม

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

การจัดองค์ประกอบในผลงานชิ้นที่ 1-4 ข้าพเจ้าเน้นการแสดงออกของรูปทรงเป็นส่วนสำคัญโดยในชิ้นที่ 1 นั้นข้าพเจ้าใช้รูปทรงของหน้ากากแป๊ะยั้มและหมวยยั้ม แต่ในผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าทดลองปรับเปลี่ยนเป็นรูปทรงตุ๊กตาจีนชายหญิงเมื่อทดลองแล้วข้าพเจ้าคิดว่าการใช้รูปทรงหน้ากากจะมีเรื่องราวที่น่าสนใจกว่าจึงนำกลับมาใช้ชิ้นที่ 3 และ 4 ในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้าจะจัดองค์ประกอบโดยใช้น้ำหนักและพื้นที่ว่างเป็นตัวสร้างบรรยากาศและความกลมกลืนในภาพ

ภาพผลงานวิวาท์ลัม

ภาพเส้นโครงสร้างผลงานวิวาท์ลัม

1. ความกลมกลืน (Harmony)

มีความกลมกลืนกันในเรื่องของการนำรูปทรงของหน้ากากแป๊ะยั้มและหมวยยั้มมาใช้เนื่องจากทั้ง 2 รูปทรงมีความเชื่อมโยงกับแนวความคิดที่ต้องการเสนอ ซึ่งการแสดงออกของรูปทรงการวางท่าทางสอดคล้องกับการแสดงออกของเนื้อหาของผลงาน

2. ความหลากหลาย (Variety)

มีความหลากหลายเพียงเล็กน้อยเพราะต้องการให้มีการแสดงออกของรูปทรงหน้าตาและท่าทางของชายหญิงที่สวมหน้ากาก ความขัดแย้งกันเป็น 2 ลักษณะที่ชัดเจน คือ ผู้ชายอยู่ในอารมณ์ที่มีความสุขแต่ผู้หญิงอยู่ในอารมณ์ที่มีความทุกข์

3. ความสมดุลย์ (Balance)

มีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบเพราะจัดวางรูปทรงขนาดเท่า ๆ กันวางอยู่ในตำแหน่งทางด้านซ้ายและทางขวาของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สัดส่วน (Proportion)

รูปทรงที่ข้าพเจ้านำมาใช้นั้นเป็นรูปทรงคนซึ่งมีสัดส่วนที่ไม่สมดุลย์กับหน้ากากที่สวมอยู่เพราะข้าพเจ้าต้องการเน้นถึงการแสดงออกของสีหน้าของหน้ากาก

5. ความเด่น (Dominance)

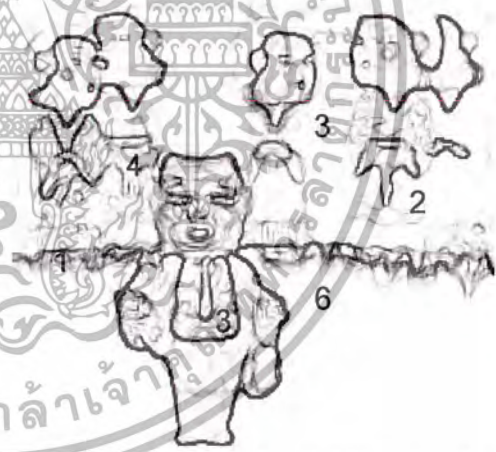
รูปทรงของผู้ชายที่สวมหน้ากากแป๊ะยัมเป็นส่วนที่เด่นที่สุดของภาพเพราะว่ารูปทรงนี้มีน้ำหนักตัดกับพื้นหลังอย่างชัดเจน รวมถึงมีการแสดงออกของบุคลิกรูปร่างหน้าตาที่มีความเกลี้ยกล่อม ส่วนรูปทรงของผู้หญิงที่สวมหน้ากากหมวยยัมนั้นน้ำหนักลื่นไปกับพื้นหลังจึงทำให้รูปทรงนี้มีความเด่นรองลงมา

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

รูปทรง 2 รูปทรง จัดวางอยู่ในแกนแนวตั้ง ซึ่งมีความเคลื่อนไหวเป็นศูนย์ รูปทรงจึงเสมือนนิ่งอยู่กับที่ แต่เมื่อถูกจัดวางในน้ำหนักที่แตกต่างกันโดยรูปทรงที่มีน้ำหนักเข้มอยู่ใกล้แกนกลางภาพและรูปทรงที่มีน้ำหนักอ่อนอยู่ห่างจากแกนกลางของภาพจึงทำให้ภาพเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวขึ้นเล็กน้อย

ภาพจากผลงานแต่งกับเงิน

ภาพจากเส้นโครงสร้างผลงานแต่งกับเงิน

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนกันในเรื่องโครงสร้างของเส้นและรูปทรง มีจังหวะการซ้ำและการตัดทอนโดยจัดวางต่อเนื่องกัน รูปทรงทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับแนวความคิดสามารถสื่อถึงเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอและมีความกลมกลืนในเรื่องของน้ำหนักสีคือโครงสร้างของผลงานเป็นโครงสีขาว ดำ มีการใช้สีแดงเพียงบางส่วนคือส่วนแก้มของหน้ากากแป๊ะยัม และดอกไม้ของหน้ากากหมวยยัม ซึ่งข้าพเจ้าได้ลดปริมาณความสดของสีให้เกิดความกลมกลืนกับน้ำหนักสีโดยรวม

ของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

มีความหลากหลายในส่วนของรูปทรงเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายโดยเฉพาะชุดของผู้หญิง ซึ่งในแต่ละชุดมีลวดลายที่ไม่ซ้ำกัน ความหลากหลายในเรื่องของน้ำหนักของรูปทรงผู้หญิง ซึ่งมีน้ำหนักที่แตกต่างกันจึงทำให้รูปทรงสามารถแสดงระยະหน้าหลังได้ชัดเจนมากขึ้น

3. ความสมดุล (Balance)

ภาพผลงานชิ้นนี้มีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบ โดยรูปทรงผู้ชายสวมหน้ากากเป๊ะยืมซึ่งเป็นจุดเด่นของภาพอยู่ทางซ้ายของระยະหน้า ส่วนระยະหลังจะมีการซ้ำรูปทรงผู้หญิงสวมหน้ากากหมวยยืมในแนวขวางเรียงกันในจำนวนที่ใกล้เคียงทั้ง 2 ด้าน ทั้งซ้ายและขวาโดยทางด้านขวาจะมีรูปทรงของหน้ากากหมวยยืมขนาดใหญ่แฝงอยู่ในน้ำหนักเข้มสุดในส่วนระยະหลังสุดของภาพจึงทำให้ทั้ง 2 ด้าน ซ้ายขวาเกิดความถ่วงดุลกัน จึงเกิดความสมดุลขึ้นในภาพผลงานชิ้นนี้

4. สัดส่วน (Proportion)

รูปทรงที่ซ้ำพเจ้านำมาใช้ในแต่ละรูปทรงมีสัดส่วนและขนาดที่ใกล้เคียงกัน โดยสัดส่วนของโครงสร้างรูปทรงที่อยู่ในระยະหน้าจะมีขนาดใหญ่กว่ารูปทรงที่อยู่ด้านหลังเพื่อเน้นความสำคัญของรูปทรงที่เป็นจุดเด่นสำคัญของภาพ และมีสัดส่วนของการกระจายสีแดงไปทั่วภาพเพื่อให้ภาพเกิดความกลมกลืน

5. ความเด่น (Dominance)

รูปทรงของผู้ชายสวมหน้ากากเป๊ะยืมเป็นส่วนที่เด่นที่สุดของภาพเพราะว่ารูปทรงนี้มีน้ำหนักตัดกันกับพื้นหลังอย่างชัดเจน และมีรายละเอียดที่แตกต่างกับรูปทรงอื่น คือชุดที่สวมใส่ซึ่งเป็นชุดสากลปัจจุบันแต่ชุดของผู้หญิงจะเป็นชุดจีนโบราณ และสิ่งของที่ถือก็เช่นกันรูปทรงผู้ชายถือถุงเงินถุงทอง ส่วนรูปทรงผู้หญิงถือถาดน้ำชาหรือชามซ้ำกันหลายรูปทรง รวมถึงความพิถีพิถันในด้านเทคนิค รูปทรงผู้ชายจะมีรายละเอียดที่สมบูรณ์กว่ารูปทรงผู้หญิงเช่น ปริมาตรความกลมของหน้ากาก แสงเงารอยยับของเสื้อผ้า

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

รูปทรงของผู้ชายสวมหน้ากากเป๊ะยืมอยู่ตรงส่วนล่างด้านซ้ายของภาพและรูปทรงของผู้หญิงที่สวมหน้ากากหมวยยืมที่แฝงอยู่ในน้ำหนักเข้มสุดของด้านขวา ทำให้ภาพเกิดดุลยภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหวและการซ้ำกันของรูปทรงผู้หญิงสวมหน้ากากหมวยยืม มีน้ำหนักแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดจังหวะการเคลื่อนไหวเนื่องจากการถ่ายเทน้ำหนักไปมา

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้านี้ได้มีการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างเป็นลำดับขั้นตอน นับตั้งแต่ได้รับแรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าพบเห็นและสัมผัส จากคนใกล้ชิดที่มีพฤติกรรมทวนกระแสกับวัฒนธรรมในอดีต ซึ่งมีความเชื่อว่าพิธีกรรมเป็นสิ่งดีงามและศักดิ์สิทธิ์ กลายมาเป็นเพียงสิ่งที่ต้องกระทำให้ผ่านไปโดยไม่สนใจถึงความหมายอันแท้จริง ซึ่งข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนพัฒนามาเป็นความคิด ที่จะเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมยุคปัจจุบัน ที่ใช้พิธีการและพิธีกรรมมาเป็นเครื่องมือปกปิดซ่อนเร้นการกระทำที่ไม่ดีงามหวังผลเพียงเพื่อให้เกิดการยอมรับของสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ตระหนักถึงว่าในสังคมเกิดความเลื่อมถอยทางด้านความคิดต่อสิ่งที่เคยมีความสำคัญมาเป็นสิ่งที่ไม่มีคุณค่า ซึ่งข้าพเจ้าสร้างงานผ่านแนวคิดในรูปแบบการประชดประชันเสียดสีโดยใช้รูปทรงสิ่งของในวัฒนธรรมจีนเปรียบเป็นสัญลักษณ์เชื่อมโยงเรื่องราวทั้งหมด ในเทคนิคกรรมวิธีการพิมพ์โลหะ เกิดการแก้ไขและพัฒนาการกระทำอย่างมีระบบ นับตั้งแต่ผลงานชิ้นแรกจนถึงชิ้นสุดท้าย จนเกิดความสมบูรณ์ ประสบผลน่าพึงพอใจ และสามารถนำไปพัฒนาสร้างสรรค์ในลำดับต่อไปในอนาคต

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงในเรื่องของเทคนิค และแนวความคิดให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เช่นพัฒนากรรมวิธีการสร้างรูปทรงให้มีความเป็นปริมาตร และการสร้างพื้นผิวคราบร่องรอยต่าง ๆ ที่สามารถสื่อถึงบรรยากาศที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหาในผลงานพัฒนาแนวความคิดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เสนอเรื่องราวการประชดประชันการทวนกระแสวัฒนธรรมในเรื่องราวอื่น ๆ นอกเหนือจากเรื่องพิธีการแต่งงาน หรือปรับเปลี่ยนสัญลักษณ์ที่นำมาใช้ในงานให้มีความน่าสนใจมากขึ้น ข้อเสนอแนะสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังว่า ผู้คนในสังคมจะให้ความสำคัญในการศึกษาสร้างกระบวนการเรียนรู้ ที่จะนำเอาพิธีกรรมที่มีความหมายอันลึกซึ้ง กลับคืนมาถ้าไม่สามารถ เอาพิธีกรรมที่มีความหมายอันลึกซึ้งคืนมาได้นั้น ชีวิตก็อาจจะถูกครอบงำด้วยโลภะ โมหะ และโทสะ ส่งผลให้ทำลายชีวิตทั้งผู้อื่นและตนเอง

บรรณานุกรม

จิตรา ก่อนนทเกียรติ . ตั่งหนั่งเกี้ย ธรรมเนียมนี้คือคำพร, พิมพ์ครั้งที่ 21-22

กรุงเทพมหานคร : แพรวล้านักพิมพ์, 2543

จิตรา ก่อนนทเกียรติ . บ่วง-สือ-ยู-อี ทุกเรื่องสมปรารถนา , พิมพ์ครั้งที่ 10

กรุงเทพมหานคร : แพรวล้านักพิมพ์, 2543

จิตรา ก่อนนทเกียรติ . เหล่าอากง ความรู้เรื่องเงินจากผู้เฒ่า , พิมพ์ครั้งที่ 20

กรุงเทพมหานคร : แพรวล้านักพิมพ์, 2543

จิตรา ก่อนนทเกียรติ . เฮง-เฮง-ฮง-ชก , พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร: แพรวล้านักพิมพ์,

2542

ชลูด นิมเสมอ . องค์ประกอบของศิลปะ , พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช,

2539

ด.ร อุทัย ดุลยเกษม. นิตยสาร LIFE & FAMILY. แพลน แอนพับลิชชิ่ง : กรุงเทพมหานคร,

2544

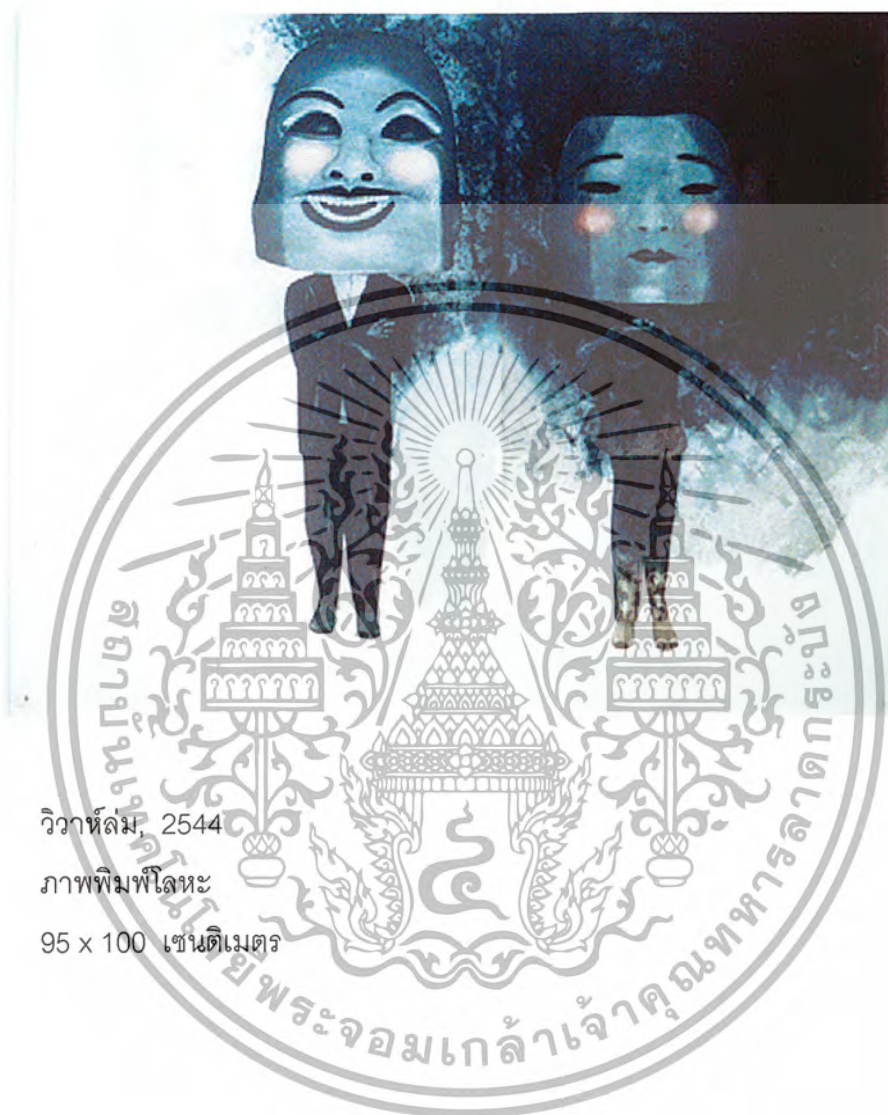

ผลงานศิลปะ

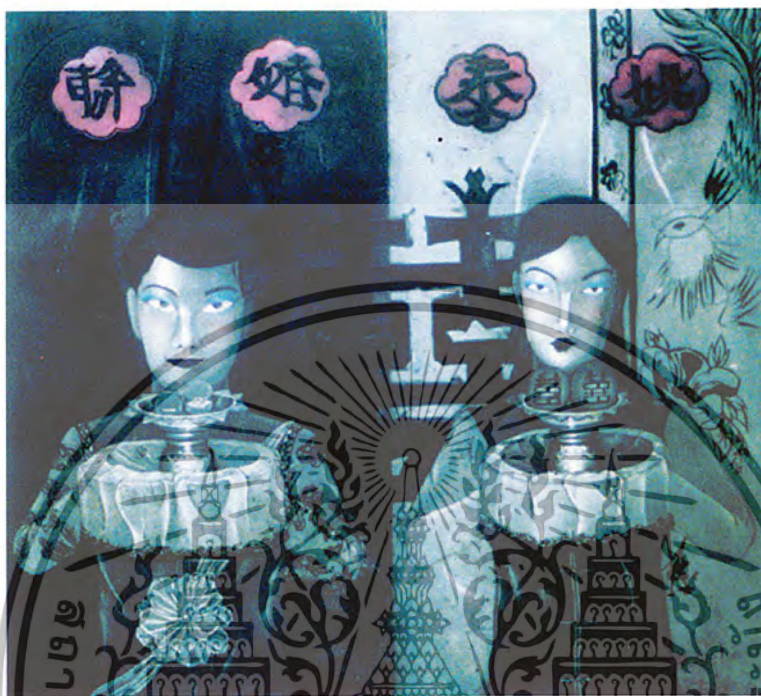
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

วิชาที่จำแลง, 2545

ภาพพิมพ์โลหะ

95 x 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

แต่งกับเงิน, 2545

ภาพพิมพ์โลหะ

95 x 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

วิภาห์หจาม, 2545

ภาพพิมพ์โลหะ

95 x 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ นางสาว วรรณา ตั้งแสงประทีป
- เกิด 13 มีนาคม พ.ศ. 2520
- การศึกษา
- โรงเรียนสายปัญญา
  - วิทยาลัยช่างศิลป์
  - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ที่อยู่ 326/65 หมู่ที่ 1 แขวงทุ่งครุ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร
- การแสดงผลงาน
- 2544 - ร่วมแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ในวัน ศิลป์ พีระศรี ครั้งที่ 18
- เกียรติประวัติ
- 2540 - รางวัลที่ 1 ประเภทภาพพิมพ์งานแสดงผลนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์

